

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.669 van 6 juni 2011
in de zaak A. 199.333/IX-7079**

In zake: Philippe VANGERVEN
wonend te 1070 Anderlecht
Demosthenesstraat 36
alwaar woonplaats wordt gekozen
en
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Filipowicz
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Britselei 94 bus 71

tegen:

de LOKALE POLITIEZONE ZUID (Anderlecht - Sint-Gillis -
Vorst)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingediend op 25 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 22 december 2010 van het politiecollege van de politiezone Anderlecht/Sint-Gillis/Vorst (politiezone “Zuid”) waarbij aan Philippe Vangerven de tuchtstraf van inhouding van 5 % van de wedde voor de duur van één maand wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit

van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De secretaris van de lokale politiezone Zuid, Michel Loozen, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is als inspecteur van politie tewerkgesteld bij de lokale politiezone Zuid.

3.2. Met een vonnis van 22 juli 2010 verleent de correctionele rechtbank van Oudenaarde de verzoeker de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor “ten genoeg van rechte bewezen” feiten.

3.3. Op 14 oktober 2010 bezorgt de hogere tuchtoverheid een inleidend verslag aan de verzoeker.

Zij stelt daarin voor de zware tuchtstraf van inhouding van vijf procent van de brutomaandwedde gedurende één maand op te leggen.

3.4. Op 9 december 2010 stelt de hogere tuchtoverheid de verzoeker ervan in kennis dat zij de intentie heeft om hem de zware tuchtstraf van inhouding van vijf procent van de brutomaandwedde gedurende één maand op te leggen.

In verband met de mogelijkheid om een verzoek tot heroverweging te richten aan de tuchtraad, vermeldt deze kennisgeving:

“Krachtens de artikelen 38sexies en 51bis van de wet vermeld in referentie 1.1, kan dit voorstel van tuchtstraf het voorwerp uitmaken van een verzoek tot heroverweging bij de tuchtraad.

Dit verzoek moet, binnen de tien dagen volgend op de kennisgeving van dit voorstel van tuchtstraf, bij aangetekende brief worden ingediend bij de tuchtraad, Notelaarstraat nr. 211, vierde verdieping, te 1000 Brussel.”

3.5. Op 16 december 2010 dient de verzoeker een verzoek tot heroverweging in bij de tuchtraad op het door de hogere tuchtoverheid opgegeven adres.

3.6. Op 20 december 2010 vraagt de dienst Intern Toezicht van de lokale politiezone Zuid aan de tuchtraad om te willen mededelen “of het betrokken personeelslid al dan niet een verzoek tot heroverweging heeft ingediend binnen de 10 dagen na de betekening”. De secretaris van de tuchtraad antwoordt dat “tot op heden nog geen verzoek tot heroverweging [te hebben] ontvangen”.

3.7. Op 22 december 2010 beslist de hogere tuchtoverheid, afgaand op die inlichting, om de verzoeker de zware tuchtstraf van inhouding van vijf procent van de brutomaandwedde gedurende één maand op te leggen. De hogere tuchtoverheid wijst erop dat geen verzoek tot heroverweging werd ingediend en dus ook geen advies door de tuchtraad werd verstrekt.

Dit is de bestreden beslissing. Zij is aan de verzoeker betekend met aangetekende brieven van 29 en 31 december 2010.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Volgens de verwerende partij is het beroep niet ontvankelijk omdat de verzoeker de door de wet voorgeschreven beroepsmogelijkheden niet benut heeft.

De exceptie houdt verband met de grond van de zaak, waarin de verzoeker precies aanvoert dat de verwerende partij hem niet kan tegenwerpen dat hij geen verzoek tot heroverweging bij de tuchtraad heeft ingediend.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker voert de schending aan van het vertrouwensbeginsel en van het recht van verdediging. Hij stelt dat de verwerende partij hem medegedeeld heeft dat hij bij de tuchtraad, gevestigd te Brussel, Notelaarstraat, 211, een verzoek tot heroverweging van het voorstel van zware tuchtstraf kon indienen en dat hij dienovereenkomstig gehandeld heeft maar dat het bestreden besluit toch vaststelt dat er geen verzoek tot heroverweging werd ingediend. Hij mocht erop vertrouwen dat het bestuur hem correcte informatie verschaftte wanneer zij melding maakte van het adres waarop hij de tuchtraad kon aanschrijven en door de mededeling van een foutief adres zijn zijn rechten van verdediging geschonden.

6. De verwerende partij antwoordt dat artikel 38sexies van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (hierna: de tuchtwet) haar niet verplicht om exacte gegevens mede te delen over de tuchtraad en dat het vertrouwensbeginsel waarop de verzoeker

doelt niet geschonden kan zijn omdat de gemaakte fout geen grondregel of een vormregel inzake de tuchtprocedure betreft maar eenvoudigweg een materiële vergissing. Het mededelen van een verkeerd adres kan enkel de termijn voor het instellen van de voorziening opschorten. In die zin had de raadsman van de verzoeker, bij het ontdekken van zijn vergissing, een schrijven moeten richten aan de tuchtraad op het correcte adres. Hij heeft zich derhalve ten onrechte tot de Raad van State gewend.

Beoordeling

7. Artikel 38sexies, eerste lid, van de tuchtwet bepaalt:

“Op grond van het volledige dossier en van het verweer, deelt de hogere tuchtoverheid haar beslissing mede door kennisgeving aan het betrokken personeelslid tegen een ontvangstbewijs of bij een ter post aangetekend schrijven. De beslissing kan zijn, ofwel dat zij beslist heeft geen tuchtstraf uit te spreken, ofwel dat zij beslist heeft één van de lichte tuchtstraffen uit te spreken, ofwel dat zij beslist heeft een voorstel van één van de zware tuchtstraffen uit te spreken. De beslissing wordt aan het betrokken personeelslid medegedeeld, uiterlijk vijftien dagen na het verstrijken van de in artikel 38quater bedoelde termijn van dertig dagen en vermeldt het recht van de betrokkene om tegen het voorstel van zware tuchtstraf bij de tuchtraad overeenkomstig artikel 51bis een verzoek tot heroverweging in te stellen.”

Artikel 51bis van de tuchtwet luidt:

“Het personeelslid aan wie een zware tuchtstraf wordt voorgesteld, kan tegen deze beslissing een verzoek tot heroverweging instellen bij een ter post aangetekend schrijven gericht aan de tuchtraad binnen tien dagen na de in artikel 38sexies, eerste lid, bedoelde kennisgeving. Een kopie wordt door de tuchtraad aan de betrokken hogere tuchtoverheid toegezonden.”

8. Het verzoek tot heroverweging gericht aan de tuchtraad en de tussenkomst van de tuchtraad is een substantiële vorm in het besluitvormingsproces na een voorstel van de tuchtoverheid om een zware tuchtstraf op te leggen. De verzoeker moet de desbetreffende plichtplegingen zorgvuldig naleven.

Te dezen heeft de verzoeker met een aangetekende brief, verstuurd binnen de wettelijke termijn, aan de tuchtraad gevraagd zijn zaak te heroverwegen. Hij heeft zijn brief wel verstuurd naar het adres dat de verwerende partij hem had aangegeven. Dat adres was verkeerd en de brief heeft de tuchtraad niet bereikt.

9. De verplichting tot alertheid die van een bestuurde in zijn omgang met het bestuur mag worden verwacht, reikt niet zo ver dat hij expliciete mededelingen vanwege het bestuur in twijfel moet trekken. Meer nog, aangezien de administratieve overheden, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, de verplichting hebben om, op gevaar af de verjaringstermijnen niet te zien ingaan, de adressanten van een beslissing formeel in kennis te stellen van de eventuele beroepsmogelijkheden en daarmee verbonden vormvoorschriften -waaronder begrepen kan worden: de mededeling van het adres van de beroepsinstantie wanneer daarover onduidelijkheid kan bestaan- had de verzoeker het recht om zich tot het aangewezen adres te richten en kan de verwerende partij hem daarover in het kader van de onderhavige procedure ook vanuit juridisch oogpunt geen verwijten maken.

10. De verzoeker heeft, afgaand op de mededeling van de verwerende partij, zijn verzoek tot heroverweging van de tuchtstraf verzonden naar het adres dat hem was medegedeeld. De verwerende partij is volledig verantwoordelijk voor die mededeling. Zij heeft dan ook niet regelmatig kunnen aannemen dat er een “afwezigheid van een verzoek tot heroverweging” was en heeft op grond daarvan besloten dat zij zonder advies van de tuchtraad het tuchtstrafbesluit kon treffen.

11. Het middel is gegrond.

12. Het voorliggende beroep tot nietigverklaring kan worden afgedaan in korte debatten in de zin van artikel 93 van het besluit van de Regent

van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

13. De vernietiging van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing geen voorwerp meer heeft.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 22 december 2010 van het politiecollege van de politiezone Anderlecht/Sint-Gillis/Vorst (politiezone “Zuid”) waarbij aan Philippe Vangerven de tuchtstraf van inhouding van 5 % van de wedde voor de duur van één maand wordt opgelegd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 juni 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche